

Ο από Κορέας Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος (1929-2022)

Η αναστάσιμη παρακαταθήκη Του

(Περίληψη εισηγήσεως, Σάββατο 23 Αυγούστου 2025)

Το επί γης τέλος κάθε ανθρώπου είναι, ως γνωστόν, σήμα κατατεθέν της επίγειας ζωής του. Στα έσχατα όλα γίνονται φανερά και τετραηλισμένα. Όποιος έχει συνεχώς μνήμη θανάτου στη ζωή του δεν φοβάται τον θάνατο. Η μετάνοια και η χριστοζωή τού εξασφαλίζουν οσιακό τέλος. Κατά το γνωστό αγιογραφικό λόγο: 'Εν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἁμαρτήσεις (Σοφία Σειράχ 7:36).

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ

Ο αείμνηστος πατήρ Σωτήριος άρχισε εντονότερα να σκέπτεται την έξοδό του από τον κόσμο αυτό αμέσως μετά την παραίτησή του από μητροπολίτου Κορέας, για λόγους υγείας, τον Μάιο του έτους 2008. Μετά την εκλογή του σε μητροπολίτη Πισιδίας στις 27 Μαΐου του 2008 αποσύρθηκε στο Μοναστήρι της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Καπιόνγκ και διακονούσε ως εφημέριος. Εκεί, λοιπόν, εν προσευχή και περισυλλογή, συνέταξε και την Διαθήκη Του την Δευτέρα της Πεντηκοστής, στις 8 Ιουνίου 2009, αλλά και την επιστολή Του με τις τελευταίες υποθήκες Του προς τις μοναχές, τα οποία μας παρέδωσε μετά από 12 χρόνια, δηλαδή την Δευτέρα 22 Μαρτίου 2021. Η Διαθήκη του είναι ενδεικτική του εκκλησιαστικού

Στο βήμα του 28^{ου} συνεδρίου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
ο Ιεραπόστολος, Μητροπολίτης Κορέας
και Έξαρχος Ιαπωνίας κ. Αμβρόσιος

φρονήματος του Ανδρός, αλλά και του πνευματικού του μεγαλείου.

Στις 18 Ιουλίου του 2020 μεταφέραμε τον Σεβασμιώτατο στο νοσοκομείο Asan Hospital γιατί ένωσε μεγάλο πόνο στο στήθος του. Ήταν η αρχή του τέλους. Σταδιακά αντιμετώπισε καρδιακά προβλήματα, πνευμονικό οίδημα, ίκτερο, καρκίνο στο πάγκρεας, ιλεό. Υποβλήθηκε σε ποικίλες εξετάσεις, επεμβάσεις, θεραπείες, ακόμη και σε ακτινοβολίες. Παρέμεινε στην εντατική μόνος του, γιατί, λόγω των αυστηρών μέτρων εξ αιτίας

του κορωνοϊού, δεν επιτρεπόταν να είμαστε κοντά του. Όλα τα αντιμετώπισε με ιώβια υπομονή, υπακοή στους θεράποντες γιατρούς του και δοξολογία προς τον Θεό. Η «κόκκινη γραμμή», ο απαράβατος, δηλαδή, όρος, τον οποίο μας άφησε γραπτώς στην διαθήκη του και μας είπε προφορικώς πολλές φορές ήταν να μη δεχθούμε να τον διασωληνώσουν, προκειμένου να παραταθεί η ζωή του, αλλά να τον αφήσουμε να πάει στον Κύριο. Δεν μπορώ να καταλάβω, μας έλεγε, με την επιμονή ορισμένων Χριστιανών της δικής μου ηλικίας να ζήσουν περισσότερο. Πόσο θα ζήσουμε στην γη; Ο προορισμός μας δεν είναι ο Ουρανός για να ζήσουμε αιώνια κοντά στον Χριστό; Αυτό δεν μας διδάσκει το Ευαγγέλιο, το οποίο πιστεύουμε και κηρύττουμε;

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ

Στις 13 Μαΐου του 2022 μας υπαγόρευσε στο νοσοκομείο την τελευταία του επιθυμία, που δεν ήταν άλλη από την έγνοια του για το θείο Κήρυγμα και την έκδοση των Κυριακοδρομιών, τα οποία είχε συγγράψει τα τελευταία 14 χρόνια. Από τον Ιούνιο του 2020 μέχρι τον Μάιο του 2022, περίοδο κατά την οποία υπέφερε σωματικώς, περνώντας το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής του στα νοσοκομεία, δεν έπαψε ποτέ να εργάζεται: να γράφει κηρύγματα στο *ipad*: να τα στέλνει σε μεταφραστές για να ετοιμαστούν στα τουρκικά, ρωσικά, ιρανικά, γεωργιανά, ρουμανικά, κορεατικά, και αγγλικά· να

Στιγμιότυπο από τον Εσπερινό του Σαββάτου στη μνήμη του Ισαποστόλου Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, στο ομώνυμο Παρεκκλήσιο στην Κατασκήνωση

κάνει ποιμαντικές τηλεδιασκέψεις με τους ιερείς της Μητρόπολης Πισιδίας και να παρακολουθεί την ανέγερση του ναού προς τιμήν του αγαπημένου του Αποστόλου Παύλου στη Σίδη. Η θαυμαστή εργατικότητα του και το υψηλό αίσθημα ευθύνης στο καθήκον του, έκαναν τον Παναγιώτατο να αναφωνήσει εν Συνόδω: *Τι σπάνιος άνθρωπος είναι αυτός! Πραγματικώς εκπλήσσομαι!*

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΝΑΛΑΜΠΗ

Το απόγευμα της Παρασκευής 27ης Μαΐου 2022 στο νοσοκομείο St. Mary's Hospital τον είδαμε ξαφνικά να είναι σε κατάσταση εγρηγόρσεως. Μας ζήτησε να επικοινωνήσει τηλεφωνικώς με συγγενείς και συνεργάτες του στην Ελλάδα. Ο σκοπός της επικοινωνίας ήταν να τους αποχαιρετήσει. Σε όλους έλεγε πολύ φυσικά και πολύ απλά: *Σας τηλεφωνώ για να σας αποχαιρετήσω. Φεύγω. Συγχωρέστε με. Σας ευχαριστώ για όλα. Σε κάποια συγγενή του, που του είπε κλαί-*

γοντας: Μα τι είναι αυτά που λες παπούλη, της απάντησε: Μπα, σε καλό σου. Γιατί κλαις; Φεύγω, είμαι χαρούμενος γιατί πάω στους Ουρανούς. Εδώ θα καθίσουμε; Κι εκείνη, γυναίκα μυαλωμένη και βαθειάς πίστεως, του απάντησε: Ε, αφού είναι έτσι, καλό παράδεισο και καλή αντάμωση. Η στάση του αυτή ήταν σε απόλυτη αρμονία με το λόγο του, που μας είπε ένα μήνα περίπου νωρίτερα, την ημέρα της τελευταίας εξομολόγησής του: Δεν φοβάμαι τον θάνατο. «Γιατί επιθυμώ να φύγω απ' αυτόν τον κόσμο και να είμαι μαζί με τον Χριστό, που είναι καλύτερο απ' όλα (Φιλ. 1:23)». Αυτό που φοβάμαι και σκέφτομαι καθημερινά είναι η απολογία μου ενώπιον του αδεκάστου Κριτού την ημέρα της κρίσεώς μου.

Η αφοβία του θανάτου, που είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα όλων των Αγίων και τρανή απόδειξη της ακλόνητης πίστης τους στην ανάσταση των νεκρών, αποδεικνύεται στην περίπτωση του μακαριστού πατρός Σωτηρίου και από το εξής περιστατικό: Όταν ξεκίνησε μετά από 90 και πλέον χρόνια σιωπής τη λειτουργία της πρώτης εκκλησίας του Αγίου Αλυπίου στην Αττάλεια, ένας σεβάσμιος Γέρων Ιεράρχης του Οικουμενικού Πατριαρχείου, μου είπε κατά τη συνάντησή μας στο Φανάρι: Τι ανοίγματα είναι αυτά που κάνει ο Γέροντάς σου; Εμείς, που έχουμε ζήσει πολλά τραγικά γεγονότα τα τελευταία πενήντα χρόνια, ανησυχούμε πολύ για τη ζωή του. Πες του να προσέχει γιατί κινδυνεύει. Όταν επέ-

Ο Μητροπολίτης Κορέας και Έξαρχος Ιαπωνίας κ. Αμβρόσιος ευχαριστεί τις κυρίες του ιεροραφείου του Παραρτήματος Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Λιβαδειάς για την προσφορά ιερατικών στολών

στρεψα στην Κορέα και του μετέφερα τα προλεχθέντα απάντησε με απάθεια: Ε, ας μαρτυρήσει κάποιος και στην εποχή μας, όπως τόσοι και τόσοι μαρτύρησαν στα αγιασμένα χώματα της Μικράς Ασίας!

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

Αφού, λοιπόν, αποχαιρέτησε τηλεφωνικώς όσους επιθυμούσε, ανασηκωμένος στο νοσοκομειακό κρεβάτι άρχισε να κάνει το σημείο του Σταυρού, να δοξάζει

με βροντερή φωνή αμέτρητες φορές το Θεό και να επαναλαμβάνει την *Ενχή του Ιησού*. Κάπου κάπου ευλογούσε προς διαφορετικές κατευθύνσεις του δωματίου. Φαινόταν καθαρά πως κάποιους έβλεπε να παρελαύνουν από μπροστά του. Το πρόσωπό του έλαμψε, είχε υποστεί την καλή αλλοίωση. Με σπκωμένα και τα δυο του χέρια στον Ουρανό άρχισε να προσεύχεται εκφώνως επαναλαμβάνοντας με δυνατή φωνή: *Έρχου Κύριε, Ιησού· Εις χείρας σου παραθήσομαι το πνεύμα μου· Άγιε Άγγελε, έλα να παραλάβεις την αθλία μου ψυχή...* Αυτή η κατάσταση κράτησε αρκετή ώρα. Είναι σίγουρο πως έβλεπε και βίωνε ουράνιες καταστάσεις. Δεν μας αποκάλυψε τίποτε. Ξαφνικά, σαν να προσγειώθηκε από το υπερπέραν, μια απέραντη λύπη φάνηκε ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του και με θλίψη μας είπε: *Μα καλά, γιατί έφυγαν; Μα αφού ήρθαν να με πάρουν. Γιατί δεν με πήραν;* Ησύχασε μόνον όταν του είπαμε: *Σεβασμιώτατε, φαίνεται πως δεν ήρθε ακόμη η ώρα σας για να φύγετε.* Πράγματι ο Κύριος κανόνισε να αναχωρήσει για τον Ουρανό μετά από δεκατέσσερις μέρες.

Η ΟΣΙΑΚΗ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ

Το τελευταίο βράδυ της επί γης ζωής του ήταν πολύ ήρεμος και γαλήνιος. Είμασταν δίπλα του συνεχώς γιατί σιγά σιγά άρχισε να πέφτει σε επιθανάτιο ρόγχο. Στις 4:15 τα ξημερώματα της Παρασκευής 10 Ιουνίου παρέδωσε το πνεύμα του στον Κύριό του και Θεό του. Αξιωθήκαμε να του κλείσουμε τα μάτια. Ήρθε το ασθενοφόρο με δύο νοσοκόμους και παρέλαβαν το σώμα του. Πήγαμε στο νοσοκομείο. Ο γιατρός διεπίστωσε την

κοίμησή του και μας έδωσε την σχετική βεβαίωση. Στην συνέχεια μεταφέραμε το σκήνωμά του στο Μοναστήρι. Η ώρα ήταν περίπου 7 το πρωί.

Η ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ

Με το φορείο ανεβάσαμε το τίμιο σκήνωμά του στο κελί του και το τοποθετήσαμε στο κρεβάτι του. Εκεί το ετοιμάσαμε με τους Κορεάτες Ιερείς π. Αντώνιο Woo και π. Ιερεμία Cho, κατά την επιθυμία του, όπως μας είχε δώσει γραπτώς και προφορικά οδηγίες ετοιμασίας λειψάνου επί εκδημία μοναχού. Στις οδηγίες του για τα της κηδείας του συμπεριελάμβανε επίσης να μην εκφωνηθούν λόγοι, να μη κατατεθούν στεφάνια και λουλούδια και να μη φωτογραφηθεί το σκήνωμά του. Του φορέσαμε το σάβανο που του είχε φέρει ως δώρο η αείμνηστη μητέρα του δεκαετίες πολλές πριν από τα Ιεροσόλυμα, το ζωστικό, το εξώρασο, το πετραχήλι και το ωμόφορο, με τα οποία τελούσε τις καθημερινές Ακολουθίες ως εφημέριος της Μονής και το ξύλινο εγκόλπιο του. Τοποθετήσαμε το Λείψανο στο φέρετρο και το μεταφέραμε στον ναό της Μονής. Αμέσως ψάλλαμε το πρώτο Τρισάγιο και αρχίσαμε την ανάγνωση τού κατά Ματθαίον Αγίου Ευαγγελίου. Την άλλη μέρα το πρωί μετά την Θ. Λειτουργία τελέστηκε η Εξόδιος Ακολουθία και η ταφή του.

Ο μακαριστός Σεβασμιώτατος κυρός Σωτήριος έφυγε από τη ζωή αυτή με ένα μεγάλο πόνο και μια μεγάλη χαρά. Ο μεγάλος **πόνος** του ήταν η στάση του

Πατριαρχείου Μόσχας έναντι του Οικουμενικού Πατριαρχείου, του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και του αδελφοκτόνου πολέμου στην Ουκρανία. Συχνά έλεγε με στεναγμούς αλλαγή τους: *Μα δεν έμαθαν οι αδελφοί μας, που κυβερνούν το Πατριαρχείο Μόσχας, μετά από χίλια χρόνια Ορθοδοξίας τι μας διδάσκει ο Χριστός στο Ευαγγέλιο; Δεν καταλαβαίνουν πόσο χαίρεται ο Διάβολος με τις αντικανονικές πράξεις τους; Προσεύχομαι ο Θεός να τους χαρίσει μετάνοια, για να πάψουν επιτέλους να είναι εξαρτήματα της επεκτατικής ρωσικής πολιτικής!* Και η μεγάλη **χαρά** του ήταν όταν τον πληροφόρησαμε για το επικείμενο ιστορικό συλλείτουργο στο Φανάρι μεταξύ του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου και του Αρχιεπισκόπου Αχρίδος κ. Στεφάνου,

που πραγματοποιήθηκε, ως γνωστόν, δύο μέρες μετά την οσιακή κοίμησή του, την Πεντηκοστή 12 Ιουνίου 2022. Από το κρεβάτι του πόνου που βρισκόταν, προσπάθησε με το εξασθενημένο χέρι του να κάνει το σημείο του Σταυρού, επαναλαμβάνοντας πολλές φορές το: *Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι!*

Λίγες μέρες μετά την κοίμηση του αιδίμου Γέροντος επισκεφθήκαμε τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη στο Φανάρι, για να Του αναφέρουμε ευλαβώς τα της οσιακής κοιμήσεώς του. Ο Παναγιώτατος, εμφανώς συγκινημένος, κάνοντας το σημείο του Σταυρού, είπε: *Ήταν Άγιος.*

Να έχουμε την ευχή του!

† **Ο Κορέας και Έξαρχος Ιαπωνίας**
Αμβρόσιος

Στιγμιότυπο του συνεδρίου

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2025 - Τεύχος 171

28^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Σύγχρονες
Ιεραποστολικές
Μορφές

